

Justitia
derogat legi

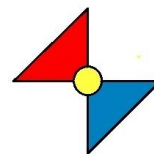
Seru Grandi #80
Kralendijk
Bonaire, C.N.

Advocaat

mr. M. Bijkerk

Mobiel: 00599-7962650
abogado.bijkerk@gmail.com
info@arcocarib.com

Golden Meand Society
Foundation supporting
International Court

PLEITNOTA

inzake

Juan Carlos CORCINO PAULINO en APA Construction N.V., verzoekers, gem. mr. M. Bijkerk
vs.
Minister van SZW, verweerder (hierna ook 'SZW'), gem. mv. Z.M.M. Cecilia-Wolff

Verzoekers doen zeggen:

Inleiding

1. Enige jaren geleden heeft Corcino al een jaar gewerkt op Bonaire, ook voor dezelfde werkgever (verzoeker APA). Toen geen gezondheidsproblemen. Om migratieredenen moest hij het eiland verlaten, maar in januari 2020 mocht hij weer terugkeren en is wederom gaan werken bij dezelfde werkgever APA. Op 20 april 2020 valt hij thuis op zijn rug. Niet ernstig. Op 27 april 2020 was hij weer AG. Daarna probleemloos gewerkt tot 24 november 2020.

Op 24 november 2020 tilt Corcino een emmer met cement op tijdens het werk. Pijn schiet in zijn onderrug (niet op zelfde plaats als op 20 april 2020). Omdat dit de werknemer tijdens en in verband met het werk is overkomen, is dit per definitie een bedrijfsongeval. De CG onderzoekt Corcino in eerste instantie niet en draagt hem op om met een gele kaart te komen. M.a.w. hij heeft al beslist dat sprake is van een ziektegeval zonder hem te onderzoeken. Werkgever APA is hier boos over en belt de CG op. Die antwoordt dat NADAT Corcino bij hem zal zijn teruggekeerd met een gele kaart, hij hem zal onderzoeken en alsdan zal beslissen of dit een bedrijfsongeval is, of niet. Dit heeft de CG gedaan en bevestigd dat het volgens hem een ziektegeval was. We zien hier dat de CG de volgorde omkeert. Als de werkgever niet had gebeld, had de CG hem waarschijnlijk helemaal niet eens onderzocht.

T.a.v. de decursus

2. De 'decursus' is tendentieus. Ten eerste wordt vermeld bij datum 24-11-2020 dat Corcino bekend is met 'rugklachten'. Waarom staat hier meervoud? Er is slechts één eerder geval bekend van één rug-klacht. Niet meerdere rugklachten. De oorzaak van die eerste rug-klacht was ook heel anders dan de tweede. De eerste oorzaak was een val op de rug, de tweede het optillen van een cement-emmer. En de eerste rug-klacht betrof ook een heel andere plaats op de rug. De eerste keer was dat de boven-rug. De tweede keer de onderrug. Door hier te spreken in meervoud, wordt de valse indruk gewekt dat de CG al onmiddellijk kon

Justitia
derogat legi

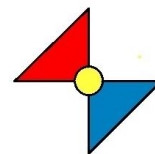
Seru Grandi #80
Kralendijk
Bonaire, C.N.

Advocaat

mr. M. Bijkerk

Mobiel: 00599-7962650
abogado.bijkerk@gmail.com
info@arcocarib.com

Golden Meand Society
Foundation supporting
International Court

zien op de medische kaart (dus zonder Corcino zelf te onderzoeken) dat hier sprake was van een aandoening waar Corcino al om bekend stond. Dat kon de CG echter helemaal niet aflezen op de medische kaart. Hij kon niet weten of de tweede rug-klacht hetzelfde was of vergelijkbaar was aan de eerste. De CG had Corcino immers nog helemaal niet onderzocht. Pas NA onderzoek had de CG conclusies kunnen trekken.

- Voorts vermeldt de decursus dat met de werkgever in algemene zin besproken werd dat sprake was van 'pre-existente klachten'. Hier wordt weer dezelfde valse indruk gewekt. Er was helemaal geen sprake van enige pre-existente klacht, laat staan klachten. Als iemand op zijn boven-rug valt en daar dan pijn voelt is dat GEEN 'pre-existente klacht', wanneer de tweede klacht gaat over pijn in de onderrug na het zich vertillen. Die twee hebben niets met elkaar gemeen. Maar hoe kon de CG dit tijdens het gesprek met de werkgever ook weten? Hij had Corcino immers toen nog niet eens gezien.

Desalniettemin noteert de CG na dit gesprek en na zgn. 'vooronderzoek' (dus nog niet op basis van zijn eigen medisch onderzoek!) dat Corcino al eerder 'rug-klachten' had gehad. Zie de decursus na de 4de alinea. En uit dat zgn. 'vooronderzoek' trok hij de conclusie dat de werknemer inderdaad met de gele kaart moest terugkomen en hij hem alsdan zou uitvragen bij het spreekuurcontact. De CG meende het van tevoren dus al te weten en het medisch onderzoek achteraf was alleen maar een zoethoudertje voor de werkgever.

Tijdens spreekuur blijkt dat Corcino ook elders effecten ondervond van het zich vertillen, o.a. stroom-gevoel in zijn rechterbeen en pijn in testikels. Dit heeft dus totaal niets te maken met de eerdere rug-klacht. De CG erkent in zijn relaas gevoegd als Bijlage bij het Verweerschrift overigens ook dat er in dit geval geen ter zake doende pre-existente klachten zijn (5de alinea van die Bijlage). M.a.w. hij erkent achteraf dat hij de verkeerde conclusie had getrokken uit het 'vooronderzoek'. Het eerste geval heeft niets te maken met het tweede geval.

Hoewel de decursus dus een hele andere indruk wekt, zijn partijen het uiteindelijk toch eens dat er geen pre-existente klachten waren die iets te maken hebben met het bedrijfsongeval in kwestie. Het betekent dus ook dat de CG er aanvankelijk volkomen naast zat en dat hij uit zijn 'vooronderzoek' een voorbarige conclusie had getrokken. Hij zei meteen zonder onderzoek dat Corcino moest terugkomen met een gele kaart. Daar was geen enkele aanleiding voor. En niet alleen had de CG Corcino nog helemaal niet medisch onderzocht, hij had hem ook nog niet uitgevraagd over wat er precies op de werkplek gebeurd was.

Wij zijn van mening dat de decursus tendentius is en dat de CG voorbarige conclusies heeft getrokken, die hij achteraf probeert te verdedigen in plaats van zijn fout te erkennen.

Justitia
derogat legi

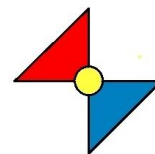
Seru Grandi #80
Kralendijk
Bonaire, C.N.

Advocaat

mr. M. Bijkerk

Mobiel: 00599-7962650
abogado.bijkerk@gmail.com
info@arcocarib.com

Golden Meand Society
Foundation supporting
International Court

De vraag die voorligt is of in casu sprake was van een bedrijfsongeval of een ziektegeval

4. Uit jurisprudentie blijkt dat de definitie van 'bedrijfsongeval' in de Wet Ongevallenverzekering BES (hierna: WOV-BES) bewust zeer ruim is geformuleerd. Zo werden medische gevolgen van een gewapende roofoverval tijdens het werk als 'bedrijfsongeval' aangemerkt (ECLI:NL:OGECAC:2020:2). In ECLI:NL:OGHACMB:2019:205 onderschrijft het Hof de stelling dat de wetgever een ruime uitleg van het begrip bedrijfsongeval voor ogen heeft gehad.

De beschikking *a quo* tracht de wettelijke definitie echter te ondermijnen door er verscheidene elementen aan toe te voegen. Volgens SZW gaat het aldus niet meer alleen over wat er feitelijk in verband met het werk is gebeurd, maar dat er pas sprake kan zijn van een 'bedrijfsongeval', als er een van buiten komend geweld is geweest dat afwijkingen aan het lichaam van de werknemer heeft veroorzaakt en dat de werknemer daardoor aantoonbare schade heeft geleden. En voorts ook nog dat bedoelde afwijkingen objectiveerbaar moeten zijn, kennelijk implicerend dat als de afwijkingen niet objectiveerbaar zijn, ze dus niet bestaan en er dus geen sprake kan zijn van een bedrijfsongeval.

Deze toevoegingen staan dus niet in de wettelijke definitie. En zij zijn ook niet logisch, noch redelijk. Wij kunnen meegaan met SZW dat als de werknemer bijvoorbeeld valt en hij niets voelt, er dan geen sprake kan zijn van een bedrijfsongeval. Immers, hem mankeert niets. Maar als hij valt en *wel* pijn ervaart, dan is automatisch *wel* sprake van een bedrijfsongeval op grond van de wettelijke definitie. Er is dan immers sprake van een ongeval met gezondheidsklachten dat ontstaan is in verband met het werk. Men kan die klachten ook 'afwijkingen' noemen, zoals SZW doet, maar dat maakt geen verschil.

Waar SZW vervolgens zegt dat de afwijkingen bij onderzoek moeten kunnen worden geobjectiveerd, komt natuurlijk als eerste de vraag naar voren hoe men pijn kan objectiveren? Dat kan niet. Pijn is per definitie subjectief. Als wij SZW volgen dat de afwijking na het ongeval objectiveerbaar moet zijn, anders kan er geen sprake zijn van een bedrijfsongeval, dan zouden dus alle ongevallen die alleen maar pijn veroorzaken nooit bedrijfsongevallen kunnen zijn. Dat is ongerijmd, nog afgezien van het feit dat de wettelijke definitie van bedrijfsongeval helemaal niet voorschrijft dat de klachten of afwijkingen objectiveerbaar moeten zijn. Als er alleen maar pijn wordt veroorzaakt en verder niks en als de pijn ook snel weg gaat, is er wel degelijk sprake van een bedrijfsongeval. Wel kan er dan discussie zijn over de mate van ernst van het ongeval, alsook over de hoogte van een mogelijk invaliditeitspercentage als dat aan de orde zou komen. Maar dat er dan conform de wettelijke definitie *wel* sprake is van een bedrijfsongeval, staat naar ons inzicht buiten kijf.

Justitia
derogat legi

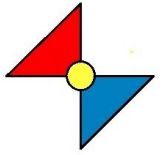
Seru Grandi #80
Kralendijk
Bonaire, C.N.

Advocaat

mr. M. Bijkerk

Mobiel: 00599-7962650
abogado.bijkerk@gmail.com
info@arcocarib.com

Golden Meand Society
Foundation supporting
International Court

In het onderhavige geval voelde Corcino pijn in de onderrug en testikels. En een stroomgevoel in één been. Dit zijn dus gezondheidsklachten of 'afwijkingen' zo men wil. De decursus geeft overigens ook expliciet aan dat er sprake was van '*muscle contusion*', d.w.z. een spierkneuzing. Dat kan een afwijking genoemd worden, het veroorzaakt pijn en was in dit geval dus kennelijk ook objectiveerbaar. Het vormt tevens aantoonbare schade.

Wat de toevoeging ter zake het van buiten komen geweld betreft, moet worden gezegd dat dat zeer vaag is. Als men op de vloer valt, dan is er wel sprake van geweld. Maar of het van buiten komt, ligt er maar aan hoe men het beziet. De vloer beweegt niet. Die kan dus niet van buiten komen. Maar op het moment dat men de vloer raakt, komt het geweld op het lichaam niet van binnen, maar van buiten. Zo ook is de spierkneuzing veroorzaakt door het geweld dat de zware emmer op de rug uitoefende. Zou men anders redeneren, dan zou vertillen nooit een bedrijfsongeval kunnen zijn. Dat is in strijd met het doel van de WOV-BES alsmede met de wettelijke definitie.

Kortom, ook al zou met de toevoegingen rekening moeten worden gehouden, dan nog kan men niet tot de conclusie komen dat er *in casu* geen sprake was van een bedrijfsongeval. Overigens zijn wij van mening dat bedoelde toevoegingen niet op de wet gebaseerd zijn en dus eigenlijk niet hoeven te worden besproken. Wij hebben over de toevoegingen in de Antilliaanse jurisprudentie ook niets kunnen vinden. *Wel* over causaal verband tussen ongeval en de gezondheidsklachten. Ook daar kan in het onderhavige geval geen twijfel over bestaan. De klachten zijn immers direct veroorzaakt door het zich vertillen aan de emmer.

Conclusie: Bij de vraag of sprake is van een bedrijfsongeval dient de wettelijke definitie te worden gevolgd en zelfs zeer ruim in het voordeel van de werknemer te worden uitgelegd. Als er zich een voorval voordoet op het werk, dan is dat in beginsel dus een bedrijfsongeval, tenzij er helemaal geen sprake was van enig letsel of pijn. Of tenzij er zich helemaal geen voorval heeft voorgedaan. Als iemand gewoon loopt en ineens pijn in de rug krijgt, is er geen voorval. Maar zo is het *in casu* niet gegaan. Als gevolg van het tillen van een zware emmer ontstond de spierkneuzing en de pijn. Corcino liet vanwege de pijn de emmer meteen vallen. Misschien stond hij in een ongelukkige houding, of had hij het gewicht onderschat, maar er was *in casu wel* een duidelijk identificeerbaar voorval met duidelijke gezondheidsklachten als gevolg. Dat is volgens de wettelijke definitie een bedrijfsongeval. Het is immers een ongeval de werknemer in verband met het werk overkomen.

Inzake het Verweerschrift

5. In het Verweerschrift ontkent SZW in beginsel niet dat de *wettelijke* definitie van 'bedrijfsongeval' anders is dan wat er met voornoemde toevoegingen van gemaakt wordt.

*Justitia
derogat legi*

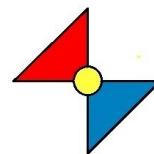
Seru Grandi #80
Kralendijk
Bonaire, C.N.

Advocaat

mr. M. Bijkerk

Mobiel: 00599-7962650
abogado.bijkerk@gmail.com
info@arcocarib.com

*Golden Meand Society
Foundation supporting
International Court*

Maar SZW merkt op dat er in de *wettelijke* definitie nog een extra zinsnede staat die luidt: *'mits is voldaan aan de daarbij gestelde voorwaarden'*. En uit deze extra zinsnede trekt SZW dan de conclusie dat de CG op basis van zijn 'bevindingen' kan uitmaken of er sprake is van een bedrijfsongeval of niet, kennelijk zelfs *zonder* de werknemer te hoeven onderzoeken.

Dit kan niet juist zijn.

Ten eerste is de vraag wat SZW hier bedoelt met 'bevindingen'? Als bedoeld wordt de voornoemde toevoegingen, dan is dit reeds weersproken. Als men echter iets anders bedoelt, moet worden gezegd dat 'bevindingen' subjectief zijn. Als de CG 'bevindt' dat er geen sprake is van een bedrijfsongeval, dan zal hij toch moeten aangeven waar die bevinding dan op is gebaseerd. Wij zien hier echter niets van in het Verweerschrift.

Volgens ons ziet die extra zinsnede op de in de WOV-BES-definitie genoemde "*bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen ziekten en lichamelijke letsels*" en op art. 7, lid 1 WOV-BES. Maar dit laatste is in casu niet aan de orde, omdat dit ziet op het verlies van Ongevallengeld als de werknemer zich niet aan bepaalde voorwaarden houdt. Dat speelt in deze zaak niet, omdat de CG nooit heeft erkend dat er sprake was van een bedrijfsongeval, weshalve Corcino nooit Ongevallengeld heeft ontvangen en het dus ook niet kan verliezen.

Algemene Conclusie

6. Het voorgaande leidt tot de redelijke conclusie dat sprake was van een bedrijfsongeval en dat de CG niet het recht had het bedrijfsongeval aan te merken als een ziektegeval.

Met conclusie tot *persistit*

Bonaire, 9 december 2021,
Namens verzoeker,
mr. M. Bijkerk